

हिडं, इ-ड गती अनादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (भ्रा-भ्रातृ-सक-सेट् ।) इ, हिण्डते ।
 ड, हिण्डते । इति दुर्गादासः ॥
 हिडिम्बः, पुं, राक्षसविशेषः । स भीमसेनेन हतः ।
 इति महाभारतम् ॥ (एतद्विवरणन्तु तत्रैव
 आदिपर्वणि १५३ अध्यायादारभ्य द्रष्टव्यम् ॥)
 हिडिम्ब इति च पाठः ॥
 हिडिम्बजित्, पुं, (हिडिम्बं जितवानिति । जि +
 क्तिप् ।) भीमसेनः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 हिडिम्बनिन्दनः, पुं, (हिडिम्बं निन्दयतीति ।
 नि + न्द + णिच् + ल्युः ।) भीमसेनः । इति
 भूरिप्रयोगः ॥
 हिडिम्बभित्, [द] पुं, (हिडिम्बं भिनत्तीति ।
 भिद् + क्तिप् ।) भीमसेनः । इति भूरिप्रयोगः ॥
 हिडिम्बा, स्त्री, हिडिम्बराक्षसभगिनो । यथा,—
 “हृष्टो मानुषभानस्य महाकायो महाबलः ।
 आघ्राय मानुषं गन्धं भगिनोभिदमन्नवोत् ॥
 उपपन्नश्चिरस्थाय भक्षोऽयं मम सुप्रियः ।
 जेहसवान् प्रस्रवति जिह्वा पथ्यति मे मुखम् ॥
 एवमुक्त्वा हिडिम्बा तु हिडिम्बेन तदा वने ।
 भ्रातृवचनमात्राय त्वरमाणेव राक्षसी ॥”
 इति महाभारते आदिपर्वणि १५३ अध्यायः ॥
 तद्धर्मं भीमसेनौरसेन घटोत्कचो जातः । यथा,
 “प्रजन्ते राक्षसी पुत्र भीमसेनाश्चक्रवर्त्तनम् ।
 विरूपाक्षं महावक्त्रं शकुन्तलं विभीषणम् ॥
 प्रणम्य विकचः पादावष्टब्धत् स पितुस्तदा ।
 मातुश्च परमेष्वासस्त्री च नामास्य चक्रतुः ॥
 घटो ह्यस्त्रीत्वाच्च इति माता तं प्रत्यभाषत ।
 अन्नवीक्षते नामास्य घटोत्कच इति स्म ह ॥”
 इति महाभारते आदिपर्वणि १५६ अः ॥
 हिडिम्बापतिः, पुं, (हिडिम्बायाः पतिः ।) हनु-
 मान् । इति शब्दरत्नावली ॥
 हिडिम्बारमणः, पुं, (हिडिम्बाया रमणः ।) हनु-
 मान् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 हिण्डनं, स्त्री, (हिण्ड + ल्युट् ।) भ्रमणम् । रतम् ।
 इति मेदिनी ॥ लेखनम् इति विश्वः ॥
 हिण्डिकः, पुं, लम्बाचार्यः । इति हारावली ॥
 हिण्डिरः, पुं, हिण्डोरः । इति शब्दरत्नावली ॥
 हिण्डो, स्त्री, दुर्गा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 हिण्डोप्रियतमः, पुं, (हिण्डोः दुर्गायाः प्रिय-
 तमः ।) शिवः । इति शब्दरत्नावली ॥
 हिण्डोरः, पुं, (हिण्डते इतस्ततो गच्छतीति ।
 हिण्ड + ईरन् । इत्युणादिहत्ती उज्ज्वलदत्तः ।
 ४।३०।१) समुद्रफेनः । इत्यमरः । २।८।
 १०५ ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । १०। ६८३ ।
 “एतद्भिभाति चरमाचलचूडचूषि
 हिण्डोरपिण्डरुचिप्रोतमरोचिविम्बम् ।
 उज्ज्वलितस्य रजनीं मदनालस्य
 धर्मं दधयकटलाच्छनकैतवेन ॥”)
 वात्ताकुः । पुरुषः । इति मेदिनी ॥ रुचकम् ।
 इत्युणादिकोषः ॥ (स्त्री, दाडिमम् । इत्युज्ज्वल-
 धृतहारावली । ४।३० ॥)

हितं, त्रि, (हि गतिप्रेरेषे धा धारणे पुष्टौ वा +
 क्तः ।) पथ्यम् । गतम् । धृतम् । इति मेदिनी ॥
 इष्टसाधनम् । इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गा-
 दासः ॥ मङ्गलम् । यथा,—
 “गच्छतस्तिष्ठतो वापि जायतः स्वपतो न यत् ।
 सर्वसत्त्वहिताधीय तत् पशोरिव चेष्टितम् ॥
 अहितहितविचारशून्यबुधैः
 श्रुतिसमयेर्षदुर्भविर्वर्जितस्य ।
 उदरभरणमात्रतुष्टबुधैः
 पुरुषपशोः पशोश्च को विशेषः ॥”
 इति गारुड ११५ अध्यायः ॥

मितम् । यथा,—

“हितमभिरपुसंज्ञा ये निसर्गे निरुक्ता
 अधिहितहितमध्यास्तोऽपि तत्कालमित्तैः ॥”
 इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

हितकः, पुं, (हितमर्हतीति । हि + संज्ञायां
 कन् ।) शिशुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 हितकारी, [न] त्रि, (हितं करोतीति । क्त +
 णिनिः ।) मङ्गलकारकः । शुभकारकः ।
 यथा,—

“लक्षणेन च धर्मात्मन् । भ्रात्रा तद्वितकारिणा ।
 मातृभिर्भ्रातृसहितं पश्चामोऽयं वयं नृप ! ॥”
 इति श्रीरामायणे उत्तरकाण्डे १ सर्गः ॥

हितप्रणीः, पुं, (हितं प्रणयतीति । प्र + नी +
 क्तिप् ।) चारः । इति शब्दरत्नावली ॥
 हितवादी, [न] त्रि, हितकथनशीलः । सत्परा-
 मर्शी । हितशब्दपूर्वकवदधातोर्णिन्प्रत्ययेन
 निष्पन्नः ॥

हितावली, स्त्री, (हितानां आवली यच् ।)
 औषधविशेषः । हियावली इति हिन्दी भाषा ।
 तत्पर्यायः । हृद्वाली २ कुष्ठघ्नः ३ अङ्गार-
 कुष्ठकः ४ अङ्गारग्रन्थिः ५ ग्रन्थिः ६ ग्रन्थिलः
 ७ । अस्या गुणाः । सारकत्वम् । तिक्तत्वम् ।
 श्लेहगुणोदरकृमिकुष्ठगदालुश्रुण्णकण्ठूतना-
 शित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

हितैषो, [न] त्रि, (हितमिच्छतीति । इष्ट +
 णिनिः ।) हितेच्छाकारी । यथा, बृहद्वाज-
 मार्तण्डे ।

“यात्राविवाहव्रतवन्धेश्व-
 प्रासादचूडाकरणं हितैषो ।

नष्टे भृगो नोपदिशेन्नराणां
 देवप्रतिष्ठामपि कर्णवेधम् ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥

हितोक्तिः, स्त्री, (हितस्य उक्तिः ।) पथ्यवच-
 नम् । इति धनञ्जयः ॥

हितोपदेशः, पुं, (हितानामुपदेशः ।) सत्परा-
 मर्शदानम् । यथा, महाभारते । १।२।१०१ ।

“हितोपदेशश्च पथि धर्मराजस्य धीमतः ।
 विदुरेण कृतो यत्र हितार्थं नृकेभ्यः ॥”

हितानामुपदेशो यत् ।) विश्वशर्मकृतमित्र-
 लाभसङ्ग्रेहविग्रहसंस्थिनामकथाचतुष्टयात्मक-
 नैतिशास्त्रम् । यथा,—

“सिद्धिः साध्ये सतामस्तु प्रसादात्तस्य धूर्जटः ।
 जाङ्गवोर्फीनरेखेव यन्मूर्ध्नि शशिनः कला ॥
 श्रुतो हिनोपदेशोऽयं पाठवत् संस्कृतोक्तिषु ।
 वाचां सर्वत्र वैचित्र्यं नैतिविद्यां ददाति च ॥”

इति हितोपदेशप्रथमश्लोकद्वयम् ॥

हिन्तालः, पुं, वृक्षविशेषः । हिंताल इति भाषा ।
 तस्य फलं उद्देगम् । इत्यमरः । २।४।१६८ ॥
 तत्पर्यायः । पूगरोटः २ । तत्फलम् किरिटि ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥ * ॥ तस्य पर्यायान्तरं
 गुणाच्च ।

“हिन्तालः स्थूलतालश्च बन्धपत्रो बृहद्वलः ।
 स्थिरपत्रो हिधालेखः शिरापत्रोऽस्थिराङ्गिकः ॥
 गर्भस्त्रावो नीलतालो भौषणो बहुकण्टकः ।
 अस्त्रसारो बृहत्तालः स्यात्तुर्दशधाभिधः ॥
 हिन्तालो मयुरास्त्रश्च कफकृत् पित्तदाहनुत् ।
 श्वमद्वेषाणपहारो च शिशिरो वातदोषकृत् ॥”
 इति राजनिर्घण्टः ॥

(व्यवहारोऽस्य यथा,—
 “गुडूचीवालहिन्तालवानरीनीलभिण्डिकाः ॥”
 इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे कुष्ठाधिकारे
 माणिक्यरसे ॥) स तु दण्डराजविशेषः । यथा,
 क्रियाकौमुद्यां वशिष्ठः ।

“गुवाकतालहिन्तालास्तथा ताडो च कौतकी ।
 खर्जूरनारिकेलौ च सप्तैते दण्डराजकाः ॥
 दण्डराजशिरापत्रैर्यः कुर्याद्वन्तधावनम् ।
 तावद्भवति चण्डालो यावत् नैव पश्यति ॥”

इत्याङ्गिकाचारतत्त्वम् ॥

हिन्दुः, पुं, (हीनं दूषयतीति । दुष् + डुः ।
 घृषोदरादित्वात् साधुः ।) लातिविशेषः । हिंदु
 इति भाषा । यथा,—

“पश्चिमाश्वामन्वास्तु प्रोक्तः पारस्यभाषया ।
 अष्टोत्तरशताशौतिर्येषां संसाधनात् कलौ ॥
 पञ्च खानाः सप्त मौरा नव शाहा महाबलाः ।
 हिन्दुधर्मप्रलोभारो जायन्ते चक्रवर्त्तिनः ॥
 हीनश्च दूषयत्येव हिन्दुरित्युच्यते प्रिये ॥
 पूर्वोक्तान्ये नवशतं षड्शौतिः प्रकीर्त्तिताः ।
 फिरङ्गभाषया मन्दास्तेषां संसाधनात् कलौ ॥
 अधिपा मण्डलानाञ्च संग्रामेष्वपराजिताः ।
 इरेजा नव षट् पञ्च लण्डजाश्चापि भाविनः ॥”
 इति मेरुतन्त्रे ३३ प्रकाशः ॥

हिन्दोलः, पुं, (हिन्दोल + घञ् ।) श्रावणशक्त-
 पक्षविहितभगवद्वाद्याविशेषः । भुलनयाचा
 इति यस्य प्रसिद्धिः । षड्रागान्तर्गतराग-
 विशेषः । हिंदोल इति हिन्दी भाषा । यथा,
 “भैरवः कौशिकश्चैव हिन्दोलो दीपकस्तथा ।
 श्रीरागो मेघरागश्च षडैते पुरुषाह्वयाः ॥”

अस्य स्त्रियः ।

“वेलावती रामकलौ देशाख्या पटमञ्जरी ।
 ललिता सचिता एता हिन्दोलस्य वराङ्गनाः ॥”
 अथ हिन्दोलध्यानम् ।

“नितम्बनीमन्दतरङ्गितासु

दोलसु खेलासुखमादधानः ।